

Megjelen:

hetenkint egyszer, csütörtökön.

Szerkesztői iroda:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskereken.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetemnek a kiadóhivatalban. Kérjük az iktatási díjakat az iktatmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai:

a háromhasábos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstáriilleték minden egyes beiktatásért 30 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdaja Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és iktatási díjak küldendők.

A kivándorlás.

Aggasztó mérvet öltén hazánkban a kivándorlás, jelenben enquet tartatik a belügyminiszteriumban, és annak meggátására alkalmas eszközök és mód felett folytatottak a tanácskozás.

Figyelem és érdeklél olvasom az enquet tanácskozásáról hozott közléseket, és azt értem ezekből, hogy némelyek nem eléggé szigorúnak tartják ama törvényt, mely a kivándorlást inscenirozó ágensek ellen szól; — mások a tulnépesedésben keresik a kivándorlás okát; — ismét mások a szesz italoknak tulajdonítják a bajt, és a püspökökhöz akarnak fordulni, hogy papjaik által hasanak a hivekre; — némelyek a törvényhatósági tisztviselők közömbösségét hozzák fel okul, és a községi előjárónál tapasztalt kötelesség mulasztást; — denique sok szép eszme, még több szó, és a kivándorlás javában folyik.

Szerény véleményemet kockáztatom én is, bár nem vagyok tagja az enquetnek, s azt tartom, hogy a kivándorlás okait a következőkben lehet összegezni:

1-ör a tulnépesedés folytán megszorított megélhetés.

2-szor a végképeni elszegényedés.

3-szor a restség, és

4-szer a szesz italok tulságos élvezete következtében beállott tunyaság, életungság és teljes közömbösség.

Principiis obsta. Rögton elkell háritani az okot, hogy be ne következzen az okozat, és ha a baj nem is szünik meg teljesen és egészen, sporadikus jelleget fog ölteni, míg végre elenyésszik.

Az első két pontban említett okai a kivándorlásnak elháríthatók, az elhárítás módja pedig könnyű és tölünk függ. — miglen a 3-ik és 4-ik pont alatt felhozott okok ellen ez időszerint és egyáltalában alig van mehtség.

Ha a kincstár benépesíteli azon területeket, melyek — aránylag véve — kevés jövedelmet hajtanak az államnak; — ha azon községek lakóinak, a hol tulnépesedés folytán a mivelhető föld csekélységénél fogva veszélyeztetve látszik a megélhetés; — és azoknak, a kik végkép elszegényedtek, de szorgalmasok, földeket ad; — kevés embernek jutand eszébe e szép hazát mással cserélni fel, mert az említettek módot keresnek a megélhetésre és nem jobb új hazát.

Ha azt nem tesszük akkor a mikor kell és rögton, akkor hijába okozzuk az ügynököket, az előjárókat és törvényhatósági tisztviselőket, duzzogásunk, okoskodásunk, tanácskozásunknak nem

leend sikere, mert abból a szegény ember meg nem elhet.

Tudom, hogy erre az a felelet: hiszen a kincstár kész betelepíteni területeit, csak jöjjenek és vegyék át, — hanem hát a felett tárgyalni is kell.

Hinc illae lacrymae! ez a mi veszedelmünk.

Nem tudunk megválni az ősi szokástól; — tanácskozmányokat tartani, dic-tüözni, tárgyalni, s mindezeket az utolsó divat szerint tömérdek protokollummal fűszerezni, ez a mi eljárásunk.

A szegény emberek futnak ide, küldetnek oda, jönnek, mennek, míg végre kérvényük a pénzügyminiszteriumhoz kerül. Innen megbizatik a jöszágigazgató-ság, hogy intézkedjék, és most kezdődik az, a mit tárgyalásnak nevezünk.

Sürög forog a kincstári ügyész, megy ide, megy oda az ispán, protokollum, kihallgatás, véleményes jelentés, rendelet, ismét protokollum, alkudozás, végre valahára alkukötés; — de mind ez évekig tart, és addig vagy elfogy a földkeresőnek türelme és szussa, és kivándorol, vagy ha bevárhatja és tényleg beis várja az évekig eltartó kamarális tárgyalásokat, oly csekély mennyiségű földet kap, hogy abból, illetve annak jövedelméből a kincstár irányában elvállalt kötelezettségeit teljesíteni, és ugyanazon idő alatt nyomorult családját is eltartani teljesen képtelen; vagy ha több földet kap, az mint árter folytatónosan van az elemi csapásnak kitéve, és a szegény ember testi és pénzerje elfogyva, ott áll megint a kész koldus.

Ha mi ezen most elmondott hajokat nem orvosoljuk, ha ezen akadályokat elnem háritjuk, ha rögton nem leszünk kéznél ott a hol szükségeltetik a segély, hijában tanácsozunk, nőttön nőni fog a proletáriusok száma, és gyakortabbak lesznek a kivándorlási esetek.

Ezen állítástomat legfényesebben igazolják a Torontálmegyében létező telepitvényes községek, melyek egymásután elpusztultak, és kettőt kivéve — a többiek is csak tengődnek, de okvetetlenül elpusztultak.

A cs. és kir. hadügyminiszterium arról értesülvén, hogy az akkoriban még fennálló határőrvidék területén roppant kiterjedésű rétek (Tisza és Duna menti árterület) parlagon hevernek, azok betelepítését határozta el, és kevés idő mulva ott termelt a sok szorgalmas nép, mely ököszékükben tulnépesedés folytán a mivelhető föld csekélyése miatt meg-nem élhetett, továbbá az uradalmak ugy nevezett haszonbérései (kertészek) s

magukkal vive a csekély tökéjüket, megszállottak a nekik felajánlott réteket.

Igaz ugyan, hogy minden család kapott 16 holdat, de magára vállalta a kötelezettséget felállítani, és örökidőig önérejköböl fen is tartani a védgátakat.

Megkezdett a sypshusi munka, részint önérejkük, részint vállalkozók segítségével emeltek hamarosan gátakat, azok mögött szántottak, vetettek, de midőn aratniok kellett, hal termett földjeiken, árviz multával pedig hire sem volt az emelt gátaknak, elmosta a viz az egész községet, pénz, fedél, élelem és ruha nélkül földönfutókká lettek, és egyik hatóságától a másikhoz folyamodva segélyért, de be nem várhatva a tárgyalások végét, eltávoztak a szélrózsa minden irányában, munkát, élelmet, és új hazát keresve.

Tisztelet a kamarális eljárásnak ott, hol a halogatás legfeljebb a kincstárnak okoz kárt, de a hol ezerek tüdve, létele függ az illető tárgyaló uraknak kényelmétől, ott minden késedelem bűnnek nevezhető.

A harmadik és negyedik kategóriába sorozottak kivándorlását nem gátolhatja sem a kormány, sem az enquet, sem a püspökök, kiket az enquet fel akar szólítani a köz-eműködésre, mert a természetet megváltoztatni, és a jó nevelést rögton elsajátítani, a lehetetlenség sorába tartozik.

A ki természeténél fogva rest, és lustasága folytán e hazában nem tud megélni, tehát kivándorol; — annak hijába adnók földet, azt hijába oktatja a pap, ő lusta marad, és e tulajdonságát megtartja az új hazában, melyet felkeres, és ott épen oly haszontalan tagja leend az államnak mint volt itt, és csak az a szerencse, hogy e kategóriabeli emberek száma nem nagy, és ezek kivándorlása nem lehet tömeges.

A részeges ember, a ki alattá aljasul, nem lehet szoktatni munkára sem erkölcsös életre, annak nem a haza, hanem a szesz ital az imádottja, és ha az itt hagyja ez országot, ép ugy nem lehet rajta aggódni, mint nincsen oka örülni azon országnak a hová letelepedik, legfeljebb a korcsmárosoknál tünik fel kivándorlása, kiknek hű látogatója és drága vendége volt; egyébiránt hala az égne az efféle emberek száma sem oly nagy, hogy kivándorlásuk tömeges lenne.

Hogy kevesebb legyen a részeges ember, arról csak úgy tehetni, ha a regálék — mint jövedelmi forrás — megszüntetjük, és ha mérsékletességi egy-letek felállítatnak; — de addig, míg

egy kis falucskában 10 korcsma is van, és mindegyikben egy korcsmáros a ki kényelmesen szeret élni, lesz mindég ivó elég, lesz részeges ember, és ily fajtájú kivándorlási contingens is.

Legyen jó iskola, csepegtessék a kisdetek lelkébe a vallásosságot, a jó erkölcsöt, és mértékletesség iránti érzéket, mondják el neki a tanítók naponta a Vörösmarty szöveget, és ha a gyermek ama szent mondatot „itt élned haldnod kell“ egész valójában átérve felfogta és azzal nő fel, s mint férfi él hal a honért, szükségtelessé válik jövőben az enquetirozás, és gyerebb lesz a kivándorlási eset.

Budapesti levél.

1882. december 11-én.

Nulla dies sine — Tisza-Eszlár. Igazán végebeláthatlan ez a szenzáció-nális tisza-eszlári ügy, mely legyen akár a philo-, akár az antisemiták hite s meggyőződése szerint, egyformán sötét foltot vet országunk civilizációjára s modern műveltségünkre. Mert ha, a mi elképzelhetlen s gondolatnak is visszaszütő, az antisemitáknak lenne igaza, s behizonyodnék a sakterek rituális vérhüme, mily színben tünnek fel a művelt világ előtt a magyar civilizáció, melynek közepette a zsidóság egy fanalikus sectája megmaradhatott középkori retentő keresztény-gyűlöletében s iszonyu misticismusában! Ha pedig a philosemiták föl-tévese s hite valósul, s az egész ügy a vizsgálat alapján az antisemitizmusnak még a magyar bíróságokat is megmé-telyező intoleranciája s zsidógyűlölete szörnyszülötteül tünnek ki, mily folt esnék a magyar államra, annak igazságszol-gáltatására s közigazgatására, melyekről akkor — az eszlári sakterek hírlapi s törvényes védelmének methodusa szerint tökéletesen úgy áll a dolog — az a látszat nyerne érvényt, hogy nem a jog-nak s igazságnak, hanem az előítéletnek, elnyomásnak és semmi eszköztől vissza nem riadó jogfosztásnak állanak szolgál-tában!

Ez a könyörtelenül elvitáthatlanul fenálló alternativa is bizonyítja, hogy mily kényes és mennyi fontos érdeke-inket fenyegető ez a szerencsétlen ügy, s így nagyon ovatosnak kell lennünk annak taglalásában s megítélésében. — Pauler igazságügyminiszter itéleté s bizonyítása fölmenti a magyar bíróságot a védelem hevében és elkeseredettségében ellene emelt vadaktól, az összes hittudósok s legnagyobb theologiai tekintélyek meggyőződése pedig a rituális vér-

TÁRCSA.

Édes anyámnak. *)

Oh rég nem voltam nálad jó anyám!
Rég nem pihentem már magam ki nálad;
Édes szemed rég nem tekintte rám;
Régóta már meg nem csókolhatalak!

Te otthon, — elmerülve bánatodba;
Én künn, az élet tengerére dova.

Nincsen, mi felvidítsa éltedet;
Ott van veled a társadul szegődött
Bánat; — te s ő ugy összefértetek,
Miként fa repkényével, mely reá nőtt.

Gondolsz, ream is? — Oh tudom, gyakorta
Gondolsz fúdra egy-egy könnyet ontva.

Hány és vet engem szakadatlanul
A tenger, melyet így neveznek: élet.
Majd fenn vagyok s legott megint alul, —
Küzdök; — talán csak én is partra érek:
Rád gondolkodom anyám! — E küzdelemben
Te vagy csupán, ki bátorítasz engem.

*) Per ardua ad astra! Örülök, hogy én nyithatom meg lapunk hasábjait e tahetségek. Szerk.

S anyám, — ha majd a kikötőbe ért
Fiad, meglásd, mi boldogok leszünk!
Repkény leszek, — te léssz a fa s azért
Én átölelve tartlak és velünk

Lesz az öröm. — S ha tán könyöd omolna,
Ott lesz legott fiad, — hogy lecsókolja!

Büuerle Ferencz.

Begaparti idyll.

A nagy-beeskereki Palais Royalban (vulgo Róza-Klein) bizonyos megszalasztott adó-végrehajtó acrobatico, spectrico, magico, mis-komatiko mutatványokkal gyönyörködötté a nagyszámu közönséget. — Különösen a tanári kar és a szepnem volt kiválóan képviselve. Az első, hogy a quadrifració lucist, az utóbbiak, hogy a jöltaplált piros pozsgás tanárokat tanulmányozhassák. A rajztanár különösen figyelmesen leskelődött, hogy a négyestörést a legujabb patentirozott rajzmód szerint lesu-vixolhassa. Az első lesuvoxolás egy kérdeme-sült alfönök Zifferblatti-jával kiválóan sikerült. Ettől kapott kedvet a suvoxolásra.

Én kissé elkésvén, a kövezőtársulat vezérgazgatója szívességéből, közte és 100-kilós neje közt nyertem helyet, bizonyosan számítás-ból, hogy ő szabadabban ihassék, én pedig a colossális sennorát mulattassam.

Mint már Nagy-Beeskereken divik, hamarosan megismerkedtünk.

Ő Nagy-Szalontán született, ott szerencsésen meg is hizott; s minthogy hallotta, hogy

itt drága a piac, ide jött lefogyni. Elmondta, hogy Amerikában lakik, miután a gyaloglás, a feneketlen sár és a Bega guanó kigözölgése, szinte hathatos szerek a zsiranyag kevesbi-tésére.

Minthogy még folytonosan apasztási cura alatt állott, nem evett egyebet egy tál kocsonyánál, egy adag sodarnál, három liter sörrel öblítvén le, ezen szongitó hatásu ételeket.

A bűvész épen egy produktióba sült bele, mikor a vezérgazgató, már totaliter berugva, hortyogni kezdett.

A társadalmi konvenience formaruhás öre, a ki szokásait már ismerte, azonnal karon fogta, és mint distinguált egyént a tanács-terembe vezetle, hogy ott magát kialudhassa.

Purczilla elmondván, hogy rendesen így szoktak megválni, felkért, hogy legyek lovagja és kísérjem haza.

Viharban és szakadó esőben elindultunk. — A „Róza Filiale“-jánál (Róza és német cég!!!) a Siffletjei már szotyogni kezdtek. Ő maga versenyt fűjt a viharral.

A hid előtt leguggolva megkért, nyujtam neki botomat és szánkázassam keresztul. — Hogy a hid végéig hogy pihent meg néhányszor, azt illetelenség volna detaillizro-nom. Felóra alatt szerencsésen átértünk. — Reggel korán megtalálták a hidon a vattafoszla-nyokat.

A hidon túl felállott, de maskirozva. — Hasonlított a Veszekedi arczképeizhez. — Az ötödik ákáczfánál egy mélyebb tócsához jutot-

tunk. Én még elég korán zsebre raktam topánkaimat, a Siffletlik a tócsában maradtak. Másnap megfulva halászták ki mind a kettőt. Kisült: hogy a talpok csak enyvezve voltak.

A pokoli sötétben nem tudtuk magunkat tájékozni.

Egyszerre egy erős szélroham nekem döntötte, én pedig a tripla sulylyal egy kapu-nak zuhanva, azt beszakasztottam.

A zajra a háziak lámpával, laskanyujtó-val és revolverrel törtek elő.

— Um Gottes Willen! Sind sie Frau v. Purczilla?

A kapu az illetékkiszabási hivatal ka-puja volt.

Purczillát azután megmosták, kikéfélték és lefektették.

Én sáros kétszorítások mellett megsza-badultram. — Délfelé a vezérgazgató nyitott szobámba.

— Intézkedjék az úr segédekről!
— Talán lovagiasságomért?
— Nem! Azt köszönöm! Hanem azért, hogy nőmet olyan helyen deponálta, a hol az embert megfinanczolhatják.

Másnap 50 lépésnyi távolságban lőtünk olyan pisztolylyal, melyet csak taplóval lehetett elsütni.

En helyette egy kappant találtam, és fiztettem 80 krt.; ő helyettem egy vén gunárt, s fizetett 1 frtot.

Azóta nem köszönünk egymásnak!
Lauka Gusztáv.

vadat lehetetlennek, abszurdumnak tekintik a zsidó vallás bármely sectájára nézve. Várjuk el tehát nyugodtan az ügy lebonyolítását, ne siessünk ítéletünkkel, s mindenekelőtt tegyük le azon gyanúsításokról, melyekkel sok vétkes történt intra muros ex extra; akárhogyan döljön is el a dolog, arról meg vagyunk győződve, hogy az eredmény nem kompromittálhatja sem a magyar igazságszolgáltatást, sem egy egész hitelezet.

A háziipar érdekében.

Az országos nőiparkiallításon megyénk háziipara sokkal nagyobb hatást keltett, mint bármely más vidék házi- vagy népipara, holott több vidéken már évek óta rendszeres iskolák fejleszték és nemesítik a háziipart, míg az Torontalban vadon nőtt fel, nem dedelgetve senkitől, nem gondolva sem a mintáról sem társadalomtól.

Megyénk háziipara szépségében és finomságában bámulatra ragadta az egész nemzetet; meglepetéssel beszélt róla a közvélemény s a központon úgy mint idehaza népünk eme termelőerejének értékesítéséről és ervényesítéséről kezdtek komolyan gondolkodni.

A központon a kormány és a központi háziipar-egyesület lépéseket tettek az iránt, hogy megyénk szövőipara műszószáttá fejlesztessék. E célból Nagy-Kikindán egy műszószáti iskola alapja immar le is van rakva.

Megyénk kebelében pedig megalakult a háziipar-egyesület, melynek legelső feladata ez iskola vezetését kezébe venni és a megye területén az eddig használt primitív szövőszékek helyett javított (regulatoros) szövőszékeket meghonosítani.

Es erre most bő alkalom kínálkozik. Az országos nőipar-egyesület számos regulatoros szövőszéket oszt ki oly vidékeken, hol a szövőipar eddigelé figyelmet keltett. Háziipar-egyesületünk meg is latta a kellő lépéseket, hogy megyénk a nemzet közadakozásából szerzett eme szövőszékekből megkapja a maga osztályrészt.

Amde e szövőszékekkel való bánásmód el-sajátítására a nép leányait ki kell képezetnünk s a megye területén több helyen műhelyt kell felállítanunk, mi tetemes költséggel jár.

Ezen költségektől azonban a háziipar-egyesület nem rettenjen vissza, bár jól tudjuk, hogy az előtte álló nagy feladatokat csakis nagy anyagi erővel oldhatja meg.

Akkor, midőn országos szövőiskolák állítatnak fel, Torontal megye nem maradhat tetlenül. Az országos nőiparkiallításon megyénk szövőiparának jutott az elsőség pálmája s most e kiállítás eredményeinek realizálása zajában, az országos készülődések, szövőiskolák felszerelése közepett az elvi ki-jelentések állapontján s papírosan való tervezetlekedésnél továbbra is meg nem maradhat.

Ki kell lépünk tehát a cselekvés terére. Hogy háziipar-egyesületünk kötelességét teljesíteni fogja, arról nem kételkedünk, de ahhoz, hogy a gyakorlati értékű tevékenység terén sikerrel működjünk, szükséges oly számban körüle sorakoznunk, hogy törekvéseiben kellő anyagi erővel rendelkezessék.

Sajnálatos kell azonban konstataciónk, hogy a tagok gyűlése körül kifejtett erőmeg-feszítésnek egyáltalán nem felelt meg az eddig elert siker, tetleg bebizonyulván, hogy új eszméknek hosszú küzdelem ad életet.

De hát engedjük-e magunkat kitenni azon vádnak, hogy közönységekünk megtörik a legnemesebb törekvés, a nép sorsának javítása? Ha háziiparunk iránt a közvélemény által oly melegen nyilvánítt elismerést továbbra is biztosítani akarjuk, a mit első sorban nekünk torontalainak kell akarnunk, egy perczig sem szabad haboznunk: egyesüljünk mindannyian háziiparunk támogatására.

S míg az egyesület a szövőiskola és szövőműhelyek felállítására körül fáradozik, addig ismétellen kerje fel városaink hatóságát, hogy az aláírási íveket házról házra hordoztatva, minden polgárt szólítson fel az egylet támogatására; keresse fel az egyes községek jegyzőit, hogy közgegyet útján hasonló cselekedjenek s hogy közsegüket szőlítsák fel, hogy mint erkölcsi testületek tegyenek alapítványokat s lépjenek be az egylet tagjainak sorába; kerést és felhívást bocsásson ki a megye területén minden felekezeti lelkészeikkel s a tanítókhöz, hogy karolják fel a nemes ügyet, melynek legfőbb célja a nép anyagi helyzetét javítani hivatott érintkezvén, az igazság erejével hódítsanak harcosokat az eszmének s gyűjtsenek mindenként felett minél nagyobb számú tagokat.

Es ha ilyen uton az egylet megerősödik, megindulhat az egylet jötekmény működése szélesebb alapokon. Megyénk központi iparcsernokot állíthat fel, melynek hivatása a háziipar termelvényeinek összekötését szerezni az ország nevezetesebb piaczaival; meghonosítja megyénk területén a teli foglalkozást, a kass- és kosárfonást, sáskötést és szalmafonást; a szerb, román és bolgár nők oly nagy feltűnést keltett himzőiparát kereseti forrását fejlesztheti s a selyempárt is felkarolhatja.

Egész láncozatra ez mindama feladatoknak, melyek még nálunk megoldásra várnak, de Erdélyben s a felső vidéken immár megvalósulva áldást terjesztenek. Különösen a szőnyegtermelést karolták fel most Erdély több pontján és Marmarosban, ezen felkaroláskor egyenesen a torontali szőnyegipar fejlesztése tárgyában Zichi Jenő gróf elnöklése alatt tartott

értekezlet adott lökést — és csak a lanyha pártolás oka annak, hogy e mozgalomban bennünket megelőzték és csakis e miatt eshetett meg rajtunk, hogy mi, kik ez ügyben annak idején vezérszerepet játszottunk, most az utolsók között találjuk magunkat. De, hogy háziiparunk az elsőseget megtarthassa, arra közremunkálni közös akaratunkkal, egyesült erővel még mindig lehet.

A „Révay-Kör“ felolvasó estélyei.

A „Révay-Kör“ a város tanácstermébe való bevonulásával mintegy hivatalos sanctiót nyert, a mennyiben a közügyek intéző köreinek figyelmét magára vonván, szellemi érdekeink egyik hathatos tényezője gyanánt lett elismerve. Nem tudjuk, vajjon „a millenárium, vagy a magyarok hazánkba való beköltözködésének idejéről“ czimú történelmi excursus derek felolvasója, Herr Ödön tanár czélzatos a választotta-e tárgyat a városához nagy természetű első felolvasásra, de annyi tagadhatatlan, hogy a honfoglalás s a Révay-körnek a casinói helyiség balra eső boszorkánykonyha szomszédságából való expatriálása között van némi összefüggés, a mennyiben az eddigelő hontalan kör is hazát nyert elvégre, midután az életteremben és sorsárkokban otthonos besnyők kiszorítottak. De hogy aztán a „Révay-kör“ is unneplhesse millenáriumát új hazájában, a mint ezt Árpád ivadéka — a legközelebbi évizet, melyik esztendőjében meg nem bizonyos — tenni fogják! — Hogy a kilenczvenes évek, melyike képezi a magyaroknak a Pannonföldön való allandó letelepedésük ezredik fordulóját? e kérdés, előkelő historicusaink emez Archimedes pontja képezte Herr Ödön érdekes felolvasásának kutatási tárgyát is.

Hogy a feltett kérdésnek minden oldalról való megvilágítása a minden kétséget kizáró bizonyos eredményre való tekintetből hosszabb időt igényel, mint a mennyi egy felolvasás rendelkezésére áll, ez állítás igazolására, melyet különben a tisztelt értekező is mintegy mentségül említett, álljanak itt Horváth Mihálynak a mi kérdésünkre is alkalmazható szavai: „A nyomozás eleink eredetéről és őstörténelméről az adatok összeállítása s kritikája sokkal több tét igényelne, mint a mennyit reá szánuhatunk. Már az is kötetekre terjedne, ha mind azon véleményeket adataikkal és bírálatukkal együtt adnók elő, melyek szerint a magyar nép eredeti törzsofajának, vagy a pártusokkal, pelagókkal ugyanazon népek, vagy a kínai írók szerint a tuküene népből származottak, vagy a finn népcsalád egy tagjának mondatik.“ (Magyarország történelme I. 6.) — Azonban daczára a szűke szabott keretnek, melybe a magyaroknak ősi de nem eredeti fészkek a Perzsiával szomszédos meleti tartományból Pannonföldre való beköltözködésükről szóló korrajz illesztett, a fontosabb történelmi momentumok élénk színekkel voltak esztelve. Az értekezés kiindulási pontjait a nemzeti hagyományokkal egyetértő byzanci írók nyomán a 884-ik esztendő vételett.

Attól számítva a magyarok a Biborban született Constantin császár szerint Lebedia tartományban a Chazárok szomszédságában, mint ezeknek fegyvertársai, három évig laktak (Constantinus Porphyrogenitus de administratione Imperatorum 38. fejj., hasonlóképen Cassel Magyarische Alterthümer 162—4). A Kazárok, kik mint József nevű fejedelmök Chasadi ben Izsák spanyol miniszterhez intézett választatában állítja később Mózes hitre tértek át, (L. Jehuda ha-Levi Kuzari-t bevez.) az Etele hun király által alkotott világbirodalom egyik alkotórészt képezték, melynek felbomlása után a Volga és Don folyamok vidékein különféle, hun-scytha népek, besnyők, bolgárok, szabiárok, úzok, oroszok, kazárok és magyarok tévelyegtek, míg a kazárok 456. körül az úzokkal szövetségbe Georgia fejedelme Kartli ellen harcoltak, későbbben a Volga partjáról a szabiárok által elnyomtatva a Don és Kaukaz hegység között ütöttek fel sátraikat. A 7-ik században a kazárok urai lettek a Don és Volga közötti térségnek, és a magyarok, kik 884. előtt szintén e folyamok vidékeit lakták, szövetséges viszonyba jöttek az akkoriban hatalmas néppel. „Maga azon körölmény“ — mondja Horváth Mihály — „hogy a hatalmas kazárok eleink költözésének elébe semmi gátat nem vetettek, sőt úgy Lebediában, mint utóbb Atelekőzben velök folytonos barátságos viszonyban léteztek, bizonyítja ezen állítást (L. i. hogy sok ideig szomszédjai voltak a rokon népfajjal). E viszony kétségte-lenné teszi azt is, hogy a két nép egy eredetű, egy törzsről szakadt, s ha tán különböző kijelzéssel is, de bizonyára ugyanazon nyelvet beszélt.“ Daczára ennek a Don és Volga vidéke, a Meoti tenger keleti sikkja, honnan a nemzeti hagyomány őket 884-ben kiköltözteti Lebediába, nem bölcsője a magyar néptörzsek. Általában véve nagyon eltérők erre nézve a vélemények. Horváth István Perzsiában és Syriában partos név alatt, továbbá pelagók neve alatt Görögországban és Kis-Ázsiában, de még Egyiptomban és Aethyopiában keresi a hun-scytha-magyar nép bölcsőjét. Szabó István Arkádiát tartja a magyarok hazájának. (Új Magyar Múzeum 1852. évfolyam Horv. Mih.-nál I. 10), a külföldi írók Auguriából, mint a finn népcsalád egyik származtat-jak a magyarokat (Klaproth Memoires relatifs à l'Asie). Klaproth e nézetével egyetértenek Müller, Schlötzer, Neumann és Schaffarik.

A magyarok eredetéről szétágazó nézetek a nyelvre is kiterjednek, utálunk csak a leg-utóbbi heves vitára, mely az Akadémia ter-

mében két jeles tudósunk Budenz és Hunfalvy közt folyt. Hogy a magyarok a kazárokkal egy nyelvet beszéltek, arról hitetlen adatk szólnak. L. Const. Porphyrog. idézve, Horváth Mihály tört. I. 17. L. jegyz. Ezen népfaj és nyelvre nézve is rokon törzsszel szövetségbe a Héi-magyar, kiknek egyike Előd vajda, egy tekintélyes közár nemzetségből származott nőt vett feleségül, a veszedelmes besnyők és úzok ellen. Harom évig nyugta volt a magyar népnek a lebedi térségben, de csakhamar régi ellenségeitől a besnyők által megtámadtatva, és legyőzve a Bug, Dnjester, Pruth és Szereth folyamok vidékére szorítottak, s így a Kharzáróktól messzebbre estek. Azonban ezeknek Khanja, nehezen nélkülözvén a vitez régi szövetséges barátságot, követseket küld Előd vajdához, figyelmeztetvén őt, hogy a magyar nép gyöngesége szervezeten állapotában kere-sendő s tanácsolja neki, hogy egyesítse a népet s kormányozzon felette mint fejedelem, mely terv valósításához örömet nyujti neki a Khan segédkezett. Előd megköszönve a Kharzárók Khanja sziveségét, Almos vajdát ajánlja, azonban a nép ennek fiát a ferfikor virágában levő Árpádot választja fejedelméül. A het főnök Árpádnak hódolván Kazár szokás szerint paizsra emelik, s hűségi esküjökkel töreikkel fölmeztet karjaikkal fölő vérsépekkkel megpecsételik. Új hazájukban megtelepedve, VI. Leo görög császár Niketasz követét küldi, hogy Simeon bolgar fejedelem ellen szövetekezzen vele, mely ajánlaton a besnyők elleni harcokban vagyonát vesztelt nép molón kap a megjelentő szakmánya való tekintetből. Niketasz a szövetség biztosítására tüzokat visz magával a magyarok közül a császár-hoz. Ugyanezen Leo császár, ki nem győzi a magyarok harczra természetét magasztalni, a görögöknek sajátos göggel gáncsolja őket, mint „szeretetleneket, hitetleneket és pénzvagyókat, kik esküvel nem gondolnak, szerződést meg nem tartanak s a t.“ (Leonis imperatoris Tacticorum, fordítva Szabó Károly által, Új Magyar Múzeum 1852. év. f.) 889-ban a magyarok hazájuk határai kiterjesztése céljából az éjszak felő lakó szláv törzsekre törnek Simeon a Dunán átkel, a besnyők pedig az otthon maradt magyarokat megröhanják, hihetőleg Liantint, valamint az öreg Almos is, bár Béla névelen jegyzője, vele Munkácsig tételi meg az utat, fogságba ejtik. (Thuróczy Chronic.) A besnyők által ekkép szorongatva, oda hagyják a távolban hadakozó magyarok az Atelekőzt és az általuk utjokban megvert orosz és Kun vezérek által felkérve, ne úzzék ki népoket régi lakhelyeikből a Duna és Tisza folyamoktól mosott Pannonföldre irányozták figyelmüket, midután a rut-het 10.000 ezer girát fizettek és a népi-ruhaneműekkel és egyéb szükségletekkel ellátták. Sokkal nagyobb fontossággal bírt Árpád népére, e hadi sereznél, a Kun vezérek csatlakozása az Etele országát mint új s allandó hazáját felkereső néphez. Constantinus Porphyrogenitus szerint a Kun nép azonos a Kazár törzsnek egy Kabár nevű ágával. A kiewi valamint a halicsi fejedelmek meghódítása után, a székelyek, kik Kézai krónikája szerint Etele birodalmának felozlása után a havasok közt Erdélyben kerestek volt menedéket, híret vevén Árpád s népének a honfoglalási czélzó törekvéseiről, követeket küldtek s Árpádot mint fejedelmeket üdvözöltek. (L. Szabó Károly, Új Magyar Muz. 54, valam. Endlicher, Monumenta Árpád I. 9.) A következő éveket 890—893-94-95-ig a tulajdonképeni honfoglalás műve veszi igénybe, Ungvár megszállása, Laborcz bukása, a Szalan fejedelemmel folytatott alkudozások a Sajó vidék megszállása tárgyában, Árpádnak Arnulf karinthiai fejedelem szövetségében Svatopluk morva fejedelem elleni hadakozása s legyő-zése, és Szalannak a görög császár és bolgar fejedelem által támogatásban részesült hatalmának megtöretése aránylag elég nagy munka volt egynehány esztendőre kiterjedő időszakra, ughogy ha a millenáriumot 1895 utánra is tennék, még akkor sem vetenének a historiai hűség ellen, mert mire Árpád magát és nemzetét a közép Duna, az egész Tisza, a Maros és Dráva vidékeinek birtokában látta, rá viradhatott a 896-iki tavasz is. A felolvasás jól volt látogatva és szépen előadva.

Dr. Kl. M.

VIDÉKI LEVELEZÉS.

Pancsova, 1882. évi december 7-én.

Tekintetes szerkesztőség! A folyó évben munkálata velt dunai VI. és VII. rétblözetek védgátai, melyek csak részben elkészültek, a Duna rohamos áradása folytán veszélyeztetve vannak. Mint illetékes helyről értesülve vagyunk, Hertelendyfalva (Mariefeld) község előjárói eleve előre bejelenté az itteni szolgabíróságnak a bekövetkehető katasztrófát és be sem várva a további intézkedést, utólagos jóváhagyás reményében, önkényt rögtön az egész község kiment a védgátak védelméhez; a szolgabíróság, noha a társulat részéről semmi jelentést nem kapott, rögtön megtette az előintézkedéseket és felhívta a társulati igazgatót, hogy miben áll az ügy, e mai nap a veszély majdnem tetőpontját elérte és mint e pillanatban jött értesítések szerint daczára a szakadó esőnek a két telepes község lakói künn vannak és védgátakat; az éjjel Ivanova és Hertelendyfalva (Mariefeld) jegyzői Ivanovai faklyakkal jártak a népet összehívni. Ujabb értesítések szerint Torontal megye alispánja a legszigorubb intézkedéseket tette, hogy a telepeken kívül az összes érdekel községek a védelemhez kirendeltesenek, és ha jól vagyunk értesülve, már katonai karhatalom iránt is intézkedett; ez nagyon szükséges, mert bizony köve hi-

szünk, hogy a granicsárok kimennek szépszerivel a töltésekre.

Most érkezett Nagy György, szegedi jószágigazgató és társulati elnök, és kiment a vonalra; Magyarévis segédszolgabíró Sztarcsova, Homolcz és Bresztovác községre indult a közérő kirendelése miatt; Vízkelety tiszteletbeli szolgabíró — midután Radoszavlyevics szolgabíró a községi tisztújítások miatt távol van — mint helyettes, maga kiment a védgátához, s mint ezen dolgokban praktikus férfi, többet biznak benne, mint sok mérnökben. A veszély már olyan nagy, hogy ha még 20 centimétert arad a Duna, menthetetlenül elvannak a szegény telepek veszte. Itt Pancsován az összes lakosság feszültséggel nézi e drámát és megmagyarázhatlan, hogy a város, noha az öblötben érdekelve van, semmi intézkedést nem tett; hol lehet a hiba, nem tudjuk, mert azt tudjuk, hogy Christian Antal polgármesterünk nagyon szíven hordja az ügyet. — További tudósítást küldeni fogok.* B—cs.

Hány izraelita van a világon?

Most, midőn a zsidó-ülözések nálunk is napirendre kerültek, alkalmasnak találjuk a zsidókról egy kis kimutatást közölni.

Brunialti tanár, egy czikkében az egész világon levő zsidókat mai nap 7 millió főnyire becsüli. Mint-hogy a föld összes népessége 1470—1480 millió (A dr. Behm által egybe állított adatok szerint: 1434 millió) lelket tesz ki, a zsidók aránya 4-70—4-80 az 1,000-hez, vagyis minden 10,000 földi lakó közül tényleg 47 vagy 48 zsidó.

Európa maga 5,620,000 zsidót számlál. Minthogy Európa összes népessége 316 millió lelket tesz ki, az európai zsidók számai úgy aránylik az összes európaiakhoz, mint 1-78 a 100-hoz, vagyis minden 10,000 európai közt 178 zsidó van.

Ezen 5,620,000 zsidó igen aránytalanul van az európai nemzetek közé szétszóva. Így például, míg az európai latin nemzeteknél összesen (spanyol, francia, olasz stb.) minden 1,000 lélekre csupán csak 1 (egy) zsidó esik, addig az európai szláv nemzeteknél együttvéve (orosz, lengyel, román, szerb stb.) minden 1,000 lélekre 40 zsidó esik.

Európa 5,620,000 zsidója a következőképen oszlik meg az egyes országokban:

Ország	A zsidók létszáma	Hány zsidó esik minden	
		1,000 lakosra	100,000 lakosra
Európai Oroszországban	2,700,000	41	4100
Osztrák-Magyar Monarchiában	1,500,000	40	3950
Németországban	650,000	14	1440
Romániában	400,000	80*	8000
Európai Törökországban	100,000	11	1130
Hollandiában	70,000	18	1750
Angolországban	70,000	2	203
Franciaországban	50,000	1	134
Olaszországban	40,000	1	142
Svájcban	7,000	2	246
Spanyolországban	6,000	4	362
Görögországban	5,000	3	293
Szerbiában	4,500	3	276
Belgiumban	3,000	5	548
Svédországban	2,000	4	441
Portugáliában	1,000	2	211

* Az összes népességének tizenkettődrésze.

Afrikában 450,000 zsidó van, ezek közül Marokkóban 200,000 Algírban 34,000 Tuniszban 60,000 Tripolitániában 100,000 Egyiptomban 8,000

Ázsiában van körülbelül 400,000 zsidó ezek közül Ázsiai Törökországban és Arabiában 150,000 Kaukaszban 30,000 Perzsiában 20,000 Indiában 150,000 Turkesztánban 12,000 Chinában 1,000

Amerikában: Az Egyesült-Államokban körülbelül 300,000 és Dél-Amerikában 8,000 végre Ausztráliában és annak szigetsein leg-főbb 20,000 zsidó van.

A zsidó-fajnak ezen óriási szétszórtsága a legnagyobb kozmopolitává teszi őt, minden más emberi faj között.

HIRHARANG.

* **Ártéri reclamatiók tárgyalása.** Megyénk főispánja, mint a temesbegavölgyi vízszabályozási társulat kormánybiztosa, a társulat ártérfejlesztési és osztályozási munkálatai ellen az alább megnevezett községek, illetve az azok határában lévő uradalmak és birtokosok részéről benyújtott felszólamlások tárgyalására a következő határnapokat tűzte ki, és pedig: 1882. évi december hó 19-én Gyertyámos, Kis-Jécsa, Ó-Szárcsa, Istvánföld; — december 20-án Gyér, Ofszencza, Partos, Szóka; — december 21-ére Ó-Lécz, Pirindza, Kanák; és december 22-ére Zichyfalva, Szt.-János, Tolvádia. — A tárgyalások a kormánybiztos elnöklése alatt a fent kitett napokban del-előt 9 óratól kezdve a megyeház gyulstermében fognak megtartani.

* **„Révay-kör“ 14.** — ez évi 3. — estélyét december hó 23-án tartja a város ház nagy termében, mely alkalommal főtisztelendő Dr. Klein Mór, főrabbi úr fog felolvasni.

* **Meghívás.** A torontali háziipar-egyesület létesítő bizottsága f. hó 15-én délután 4 órakor ülést tart, melyre a bizottság tagjai teljes tisztelettel meghívotnak. Tárgyak: 1) Az országos nőiparkiallítás bizottságától a szövőipar fejlesztésére alakult bizottságtól kérendő szövőszékek minőségének és számának meg-

* Mint a helyi viszonyokkal ismeretlen, a felelőség a közlötökre nézve B—cs. úr.

állat
tiszt
2)
kiké
hoz
3)
4)
kör
neta
188

tűn
házi
ülés
zabó
nel
pésé
czel
Mind
17
pár
tag
sulet
elvt
javít
szám
társá
adato
mely
terjes
hogy
hely
egy
szövé
a szö
tani
tagok
sége
ujból
közse
kölcs
vagy

megit
öltöt
emlité
kiosz
71
kinek
gyors
szövé
megy
ez ev
javító
módra
által
jain á
feláll
Bekés
jesen
adla
cső-
nagy-
miköz
ségye
mondi
végzet
keze
dköze
terium
51,062

hatlan
hálás
lelki
gaszt
iránt
dozva
tatásán
netun
törhet
zalag.
Arány
urunk
koszor
nak, er
nem ak
mindig
az emb
zától
mükö
faradoz
iffuság
ról-nan
másokn
100 for
hatlan
igazgató
sunk a
megható

8718. sz

A
lelköny
Todor
Nikolaj
elleni 3
septem
beli, 3
korábbi
t. cz. 1
évi 757
kis-tör
vetelése
kérvény

állapítására és a kérvényhez szükséges statisztikai adatok beszerzésére kiküldött bizottság jelentése s a kérvény előterjesztése. — 2) A szövömhelyek felállítása, a tanítványok kiképzése illetve tantervük beszerzése körül hozandó végleges intézkedés megállapítása. — 3) A békés-csabai műszövő iskola átírata. — 4) Javaslatok előterjesztése a tagok gyűlése körül követendő eljárás tárgyában s egyéb netaláni indítványok. Kelt Nagy-Becskereken, 1882. évi december hó 12-én. Az elnökség.

Jelentés háziiparegyesületünk legutóbbi üléséről. A torontali háziiparegyesület létesítő bizottsága f. hó 8-án ülést tartott, melyen nagy fontosságú határozatokat hozott, melyek egyrészt az egyesületnek a gyakorlati cselekvés terére való kitérését, másrészt az egyesület megerősítésére szolgáló módokat foglalják magukban. Mindenekelőtt ki kell emelnünk, hogy eddigelő 17 alapító tag 850 frtnyi alapítványával, 186 pártoló tag 590 frt adománnyal és 115 rendes tag 460 frt évi tagdíjjal iratkozott be az egyesületbe. Beható eszmecsere után elhatározta, hogy az országos nőiparegyesülettel javított szövődéseket kér az egyesület megújítására. A szövődések számának megállapítására a kérvényhez szükséges statisztikai adatok beszerzésére külön bizottságot küld ki, mely a munkálatokat a jövő ülés elé fogja terjeszteni. Ezzel kapcsolatban elhatározta, hogy megyénkben egyelőre három szövömhely állítsanak fel, egy Nagy-Becskereken, egy N.-Kikindán s egy N.-Szt.-Miklóson. Ezen szövömhelyek számára vezetőül egyelőre a szövetségben ügyes három asszony fog kitaníttatni az illető községekből. Az iparegyesület tagok számának gyarapítása céljából az elnökség megbízta, hogy megyénk községeiben újból gyűjtőleveket köröztesse s hívja fel a községeket és pénztintézeteket, hogy mint erkölcsi testületek vagy alapítványokat tegyenek vagy az egyesületbe tagul lépjenek be.

A szövőipar fejlesztése körül megindult mozgalom midőn oly nagy mérvet öltött országwide, nem lesz érdektelen felmentenünk, hogy az ország különböző vidékein kioszló szövődésekre eddigelő 7339 frt 71 krt gyűjtött össze Zichy Jenő gróf, kinek ígéretét bírjuk, hogy szabályozóval és gyorsvetővel ellátott úgynevezett regulator-szövődésekből mintegy száz darabot juttat megyénk számára. Az iparügyi miniszterium pedig ez évi költségvetésébe felvette, hogy a nép ezen javított szerkezetű szövődésekkel való bánásmódra az állam költségén utazó vándortanítók által tanítassék, s az ország különböző pontjain államsegélylyel szövötműhelyek leszenek felállítandók. Ily műhelyek alakultak eddigelő Békés-Csabán, Csik-Szeredán, Deesen és Eperjesen; tárgyalás alatt állanak továbbá a szabolczi, tordai, gyulai, segesvári, szepesi, fűző-szentmártoni, bécsi, s mint tudjuk a nagy-kikindai, nagy-beckereki és nagy-szt.-miklósi. Ugyancsak az iparügyi miniszter költségvetésében idevonatkozólag meg ezeket mondja: „huzdításul a tanfolyamot jó sikerrel végzett jelesebb szövők között, ily jobb szerkezetű szövődéseket ingyen is kiosztani szándokozom.” A szövőipar fejlesztésére e miniszterium által előirányzott kiadások a jelen évben 51,062 frt-ra rugnak.

Nyilvános köszönet. Elmulasztatlan edes közelesegünknek tartjuk, benső, hálás köszönetünket nyilvánítani, azon nemeslelkű adakozóknak, kik a haza és egyetünk magasztos céljaitól, kik a haza és emberiség iránt lerovandó hála és kegyelet oltarán aldozva, egyetünk anyagi jólétének felvirágoztatásához határozottan segélylvel járultak. Köszönetünk és legmélyebb elismerésünk, hála nélkül törhetlen hűségünk, eme elenyésző csekély zalaga, első sorban mindenestre főtisztelendő Arányi Béla főgymnasiunai és egyetli igazgató urunkat illeti, kit már amúgy is számtalan koszorúja övez a hála és elismerés babérrájának, ernyedetlen szorgalommal és csüggedni nem akaró kitartással fáradozván főgymnasiunai munkáját és szellemi jóléte körül, ki még mindig ragyogó példáját adta annak, mint kell az emberiségnek tartozó kegyelet — s a hazától megtagadhatatlan örök hála törlesztésén működni; ki most is — feledve azt a nemes fáradozást és munkát, melyet a gymnasiunai ifjúság szellemi jólétének emelése körül napról-napra kifejt — tündöklő vezérszínűként másoknak az egyetl tökéjét csak készpénzben 100 forinttal alapít meg. És valóban kimondhatatlan örömmel látjuk főtisztel. Arányi Béla igazgató úr nagy és jótékony hatását városunk áldozatkész polgárai között, kik oly megható buzgósággal karolták fel egyetünk

magasztos ügyét, hogy önzetlen haza- és felebaráti szeretetükből fakadt bőkezű adakozásuk által ama fényes jövő reményét olták szívükbe, hogy egyetünk fennállása és felvirágzása mindenkorra biztosítva van. — Ezen nemes lelkek, kiket méltón illeti meg az elismerés és köztiszteltet megbecsülhetlen koronája, kikre méltán veti fényt az általános kegyelet csillaga: Mélt. Hertelendy József megyei főispán úr, Nagys. Tallian Béla, Kovách Agoston, főtiszt. Mészáros József, Dr. Klein Mór, tekint. Almásy Elek, Bielek Vilmos, Dr. Weisz Manó, Stoics Sándor, Stagselschmidt János, Weketzky Jás, Bluhweisz Mór, Hiller József, Fischer Fülöp, Steiner Mihály, Markus Imre urak, kik az egyetlet mint pártoló tagok évenkénti 5-5 forinttal segélyezik; továbbá tek. Lichtenegger József, Rosa Ignatz, Mencerz Lipót, Dauu Gyula, Haidegyer Edm., Enyedy Albert, Molnar Mihály, Vajay Endre, Traupmann Endre, Baaden Károly, Mateics Milan, Jakabffy Titus, Napholtz Agoston, Weisz Herman, Engel Samu, Deutsch Mihály, Kohn Samu, Strasser Miksa, Mangold Herman, Hirtenstein Mór, Eckstein Adolf urak, kik az egyetl javára mint pártoló tagok évenként 3-3 frtot adoznak, és Winter Fülöp úr, ki 4 forintot pártolót, majd tekint. Dr. Schwarcz Mihály, Dr. Mangold Samu, Mangold Lipót urak, kik ifjú Demkó Pál ural mint alapító tagok egy-szersmindenkora 50-50 forinttal növelték az egyetl tőkét. Nem mulasztjuk el még egyszer — a fennidézett nagylelkű adakozóknak nemes áldozatkészégük és megható buzgalomukért, melylyel a magasztos ügyet felkaroltak — legmélyebb elismerésünk mellett, örök hála nélkül törhetlen hűségünk némi zálogául, őszinte benső köszönetünket, s ama forró öhajunkat nyilvánítani, hogy az ég ezerszeresen fizesse vissza azt, amit adtak, és ezerszeresen térítse vissza az Úr azoknak azt, kik segélyüket meg nem tagadva, amit e szent célra áldozandnak. Az egyetl nevében: Herr Ödön, egyetli igazgató helyettes, Karattúr Arthúr, e. elnök, Krumenacker István, e. pénztárnok.

Nyilvános számadás. Multi számunk egyikében részletes kimutatást közöltünk ama 1 frt 70 krnyi összegről, mely nyilvános 10 kros adakozásból folyt be azon alkalomból, midőn az országos dalárszövetség egy „magyar királyi himnusz” megírására 100, zenésítésére 200 aranyból álló pályadíj kituzésének kivánatoságában s ezen kivánatoság nyilvános gyűjtés által leendő megvalósításában állapotott meg. — Ujabban a következő adakozásokat nyújtázzuk: Jakabffy Titus úr ivén: Létmányi Nándor 20, Jaritz R. 20, Kis János 20, Dr. Noa József 20, Nédits János 50, Schmaus János 10, X. Y. 20, Dr. Mangold 20, Jakabffy T. 80 kr., összesen 2 frt 60 kr.; Steiner Miklós úr ivén: Mangold Armin 10, Szegezi Ignác 10, Baaden Károly 10, Zacharias 10, Dr. Mencerz 20, Herzl Sándor 20, Pohut-Nikolits Jozefa 20, Pohut Erzsike 10, Vecsey Béla 10, Pohut Isván 20, Lauka Gusztáv 10, Turkl Nándor 20, Deutsch Jakab 20, Ludwig Károly 10, Deutsch Ignác 10, Schwarz Mór 10, Tarnay 10, Binder csendőrrörmester 10, Steiner Mik. 20 kr., összesen 2 frt 70 kr.; összes eddigi adományozás tehát 7 frt 0. é. Midőn ez összeget a jelenben Engesser Matyas urhoz, mint az országos dalárszövetség pénztárnokához Budapestre beküldjük, el nem mulasztjuk közönetünket nyilvánítani úgy a t. adakozóknak, mint a fent nevezett gyűjtő uraknak a nemes ügy érdekében tett szives fáradozásaikért, megjegyezvén, hogy a nemes célra még ezután is szivesen fogad el a szerkesztőség adományokat.

Pancsova, december 11-én. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.) A csángók küldötti ideérkeztek. Szabadkay Ignacz hertelendfalvi jegyző s a telepes községek bizottságának elnöke, több pancsovai polgár társaságban elejtek ment a határig s ott szép beszéddel üdvözölte őket. A „Trombita” szállóban Péter Pál jegyző fogadta őket a város nevében. Ma a telepítés ügyében kituznak Szabadkay-ral az illető falvakba. Nagy György kormánybiztos nem tarthat velük, mert az árvízveszély elhárításán működik. Estére lakomát rendeznek a küldöttség tisztelőtére.

Tüzesetek Torontálmegyében. Popovics György botosi lakos kárára folyó évi november 3-ikán gyújtogatás által leégett 2776 frt értékű gabona, mely biztosítva nem volt; továbbá ugyancsak mult november hó 21-ikén Puja Gligor uzdini lakos gyújtogatás által 262 frtal károsított, mely

összeg az „Azienda” triesti biztosító intézetnél biztosítva volt.

Erzsébet királyné sétája. Főthról írják e hó 10-ikéről a következőket: Erzsébet királyasszony tudvalegőleg nagy barátja a természet mindenféle nemének: lovagol, kocszik, vadász, eltúr hideget, mezeget egyaránt, úgy hogy sok elkényeztetett kisasszonyka nem egy halálos betegséget vonna maga után, ha olyan dolgokra elegendyének, mit a királyné élvezetnek, játéknak tekint. Még emlékeztet, hogy a nyáron egy izben a legnagyobb forróságban indult el udvarhölgyével Ischből, utközben szakmalkalapját egy mérges eb szétmarcangolta és a felséges asszony a kánikulai hőségben hajdon fövel minden baj nélkül tette meg a két órai utat. Igy a napokban a nagy havazást megelőző napok egyikén Gödöllőn sétára indult és Magyarórodon, Főthon át, az úgynevezett káposztás-megyéri coverig gyalog tette meg a körülbelül harmadfél mérföldnyi utat. Som-hegyi József bacs-monostori apát és pápai kamarás, a főth-palotai gróf uton gyalog látván a királynét Ferenczy Ida asszonnyal haladni, abban a hiszemben, hogy ő felséget valami baleset érte, leszállott hintájából és fogatát készséggel felajánlta a felséges asszonynak. „Köszönöm apát úr! Egy kis séta az egész!” mondá ő felsége s az udvarias főpapat mosolyogva nyugtatván meg, gyalog folytatta útját kituzott célja felé.

Egy hétig tartó menyegző. Kirazim Effendi a szultán első titkára, mult csütörtökön vette nőül Gamilet Hanam kisasszonyt, a volt török pénzügyminister, Zuhdi effendi leányát. — Az ünnepélyesség, melyek nyolcz nappal voltak tervezve, már a menyegző előtti napon velték kezdetüket. Az első napon a férj a ministereknek és udvari tisztelteknek bankettet adott. A második napon megvendégelte saját és ifju nejeinek rokonait, a harmadikon kollegáit, a szultán titkárait és szárnysegédeit, stb., a hetedik ünnepnapon pedig a szegényeket etették, itatták. A fiatal nő, ki még alig érte el a 15-ik életévet, különös szépség és európai műveltséggel bír. A fiatal házaspár az esküvő napján a Bosporus melletti ujonnan épült palotájába utazott.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

A „Vasárnapi Ujság” decz. 10-iki száma a következő tartalommal jelent meg: Ybl Miklósról. 1882-ik december 5-én. Költemény. Ambrozovics Belától. — Elhagytam a falut. Költemény. Zalai Lajostól. — Egy szegény ember története. Történelmi beszély a XVII. századból. Irta P. Szalmáry Károly. — Az épülő Szegec. Kacziányi Ö.-től. — A kocheli kovács. — A kínai császár mint földműves ember. F. Ö.-től. — A gondolat elterjedése. — Egy fedél alatt. Angol regény. Irta Payn Jakab. — A berlini kongresszus. — Egyveleg. — Wittl Ferencz György. — Az egyiptomi alkirály neje. — A mohamedán temetők. — Az Ybl-ünnepély. — Irodalom és művészet. — Közintézetek és egyletek. — Mi újság? — Halalozások. — Szerkesztői mondanivaló. — Sakkjáték. — Heti naptár. — Képek: Ybl Miklós. — Az épülő Szegec: 1. Hidépítés a Tiszán, a hajóhid és vasuti hid a háttérben. 2. Az új kalvária-kápolna és környeke. 3. Városi elemi és polgári leányiskola. Kacziányi Ödön rajza. — Régi csárda Szeged környékén. Kacziányi Ödön rajza. — Skutarii török temető. — A müncheni vörös-torony ostroma 1705. karácsony hajnalán. Defregger festménye. — Az 1878-ki berlini kongresszus. — Wittl Ferencz György. — Az egyiptomi alkirály neje.

A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politikai Ujdonságok”-kal együtt 3 frt. — Ugyancsak a Franklin Társulat kiadó-hivatalában (Budapest egyetem-utca 4-dik sz.) megrendelhető a „Képes Néplap” legolcsóbb újság a magyar nép számára, fél-évre 1 frt.

A „Jogtudományi Közlöny” 49-ik száma a következő tartalommal jelent meg:

Hitelteleknyelveinkről Dévény Henrik ig. m. oszt. tanácsostól. — Az erdélyi bírtokrendelési eljárásról. Káplány Géza erzsébetvárosi kir. széki bírótól. — Törvénykezési szemle: Büntető bíróságaink túlhalmozottsága és annak okai. Bodor László, kolozsvári kir. alügyész. — Az utóajánlat. Dr. Vasdényey Géza magyar-óvári kir. aljárásbírótól. — Az 1881. LX. t. cz. 70. és 134. §-aihoz. Lombardini Sándor ügyvéd. — Különfélék. —

Melléklet: Curiai határozatok. — A budapesti kir. tábla elvi jelentőségű határozatai. — Kivonat a „Budapesti Közlönyből”. — A „Jogtudományi Közlöny” előfizetési ára fél-évre 6 frt, évnegyedre 3 frt.

A „Magyar Házilasszony” — nököt illető háztartási, gazdasági és egyéb érdekes közleményeket tárgyzó hetilap szerkesztésében lényeges változás állott be. A szerkesztést K. Beniczky Irma ismert nevű irónőnk vállalta el, kinek tag irodalmi működése különösen azon irányban, melyet a „Magyar Házilasszony” magának megjelenése óta kituzott, mindenki előtt ismeretes. A nő tudja leginkább megítélni, mit szükséges a nőknek követni, cselekedni, hogy családi és honleányi, mások iránt való és mint legfőbb egységnek, a világnak tartozó kötelezettségeiknek teljesen megfeleljenek, eleget tegyenek. És nemcsak hogy a nő ismeri legjobban e kötelezettségeket, hanem egyedül ő tudja azt úgy előadni, hogy azok a nőkre kellő hatást gyakoroljanak, fontos cselekedéseiket eleget tegyenek. Csak örvendhetünk tehát a felett, hogy a „Magyar Házilasszony” szerkesztése női kezébe került és pedig oly hivott kezekbe, melyek biztosítanak, hogy a „Magyar Házilasszony” a nőknek igen hasznos és kedves ujsága leendő.

A lap 36-ik száma K. Beniczky Irma szerkesztése alatt következő érdekes tartalommal jelent meg:

Mit tanuljanak a nők? Harmadik közlemény K. B. I.-től. Egészség és nevelés. Dr. Leszner Rezső után. — Házi rend. Vörös Esztertől. — Érzés és érzékelés. Mulatvány a „Leány érzelmevilágából”. Irta K. Beniczky Irma. — Háztartás: Kútúti sonkapéc. — Kérdések és feleletek. — Házicikkek legújabb piaci árjegyzéke. — Számrejtvény. — Szerkesztői üzenetek. — Tárca: A kosáradás eredete.

Előfizetési ár negyed évre 1 frt 50 kr. A „Magyar Házilasszony” kiadóhivatala Budapest, V. Széchenyi-utca 8.

Közgazdaság.

Heti jelentés a budapesti gabnatozsdéről.

Budapest, december 8-án. (Steiner József és társa termény-, gabona- és bizományi üzlet tulajdonosok jelentése.)

Az üzlet hangulata kedvező maradt, elegendő kínálat és mérsékelt vételkud mellett a mult heti állásban lényeges különbségek nem mutatkoznak.

Buza változatlan. Mai árjegyzéseink: Tiszavidéki, Pestmegyei és Fehérmegyei: 78-79 k. 9-30-9-50, 79-80 k. 9-60-9-80, 80-82 k. 9-90-10-10, Bácskai 25, Bácskai 15, Északmagyar 40-50, üszögös fajok még további 40-50 krral olcsóbban fizetnek. Oláhországból sok buza került eladásra 75-76 k. 8-10-8-60. Tavaszra 9-45.

Rozs csendes, elsőrendű 7-25, közepes 7 frt. Arpa, finom áru keresett, többi fajok változatlanok. Takarmányára 6-20-6-50, malata 7-25-8-50, sörfőzdei 9-10 frt.

Tengeri emelkedett 40 krral. 6-30-6-50. Későbbi szállításra kevés üzlet. Decz., febr. Szombolyán 6-05 kőtekek máj., jun. 6-20

Zab szállár 5-80-6-50 minőség szerint. Tavaszra 6 frt 45 k.

Bab lanyha. Dunavidéki 9-30-10 frt, Erdélyi 9-25-9-75, barna 8-75-9-25, Tarka 7-25-7-50, törpe 12 frt 50 k.

Repeze szállár. Káposzta 15 $\frac{1}{4}$ -15 $\frac{3}{4}$, 1883. aug. szept. 13 $\frac{1}{4}$ -13 $\frac{3}{4}$.

Vadrepce 7-25-7-75.

Kendermag 10-10-50.

Lenmag 12-50-13.

Köles 6-10-6-40.

Kása 10-50-11 zsákostul.

Pénzlelőlet 5 százalékos kamatra nyújtunk ügyfeleinknek beraktározott árukra és feladási venyekre is. Az előleg minden városban felvehető, hol pénztintézet létezik.

Zsákkölcsönjdi hetenként $\frac{1}{4}$ kr. számítunk darabjától hozzánk küldendő áruhoz.

Raktározási illeték havonként, mmászántként magánraktárakban $\frac{1}{2}$ -2 kr., közraktárakban $\frac{1}{4}$ kr.

Közraktári illeték átmeneti forgalomban egy kosirakomány 100 mm. után: a fővárosi közraktárakban 07.5, osztr. államvasut közraktáraiban 5-25.

Felelős szerkesztő: Lauka Gusztáv.

Szerkesztői nyiltposta.

A reklámát „Budapesti levelek” lapunk 1882. évi 48-iki számában megjelent.

H I R D E T É S E K.

8718. sz. 1882.

(336-1.1)

Hirdetmény.

A nagy-beckereki kir. e. f. törvényszék mint teleknyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Bibu Todor kis-toráki lakos végrehajtatonak kérelmére, Zsurka Nikolaj szinte kis-toráki lakos végrehajtást szenvedett elleni 36 frt 70 krnyi tőkekövetelésének, ettől 1878. évi szeptember 1-től járó 6% kamatoknak, 7 frt 80 kr. perbeli, 31 frt 52 kr. végrehajtási, valamint 12 frt 10 kr. korábbi árverési kérvényi, egyidejűleg az 1881. évi LX. t. cz. 167. §-ának első bekezdése értelmében az 1882-ik évi 7570. sz. alatt kelt végzés folytán Spariosu Julianna kis-toráki lakos későbbi végrehajtató 60 frtnyi tőkekövetelésének, 10 frt perbeli, 4 frt 50 krnyi végrehajtási kérvényi és a még netán ezenfelül emelendő költségek-

nek kielégítése végett is a végrehajtási árverés az ezen kir. e. f. törvényszék területén fekvő Kis-Torák községi 193. számú tjkben A. I. (319-320.) részlet-, és 124. öszszeírasi számok alatt foglalt ház, 800 $\frac{1}{2}$ ölnyi épülethely, udvar és kertnek, meg az ugyanott 1077. r.-sz. alatt foglalt 800 $\frac{1}{2}$ ölnyi pótkertnek 39 frt 99 $\frac{1}{2}$ krra, valamint az ugyanott 1263 $\frac{1}{2}$, 1479 $\frac{1}{2}$, 1819 $\frac{1}{2}$, 2106 $\frac{1}{2}$, 2264 $\frac{1}{2}$, 2500 $\frac{1}{2}$, 2728 $\frac{1}{2}$, és 2898 $\frac{1}{2}$ részletszámok alatt foglalt egész urbéri telek harmadának 442 frtra becsült hederéseire elrendeltek.

A megállapított kikiáltási ár a becsárak, vagyis 39 forint 99 $\frac{1}{2}$ kr., illetve 442 frt.

Az árverés megtartására határidőül 1883. évi január hónap 29-ik napjának, délelőtti 10 órája, Kis-Torák községében kiúzetik.

Árverezni kívánók, végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10% vagyis 4 forintot, illetve

44 frt 20 krt készpénzben, vagy a kormány által ova-dekkesnek nyilvánított értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételár két egyenlő részletben lefizetendő, és pedig az első részlet, melybe a bánatpénz fog betudatni, az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó tizennégy nap alatt, és a második részlet a vételár felosztási határnapon, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 8% kamatokkal együtt, végrehajtató kivételével, ki csupán az előnyös tételeket és az előtörölt összeget tartozik a vételár erejéig letenni, a többletbe követelése beszámíttatik.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt aluirott teleknyvi hatóságnál és Kis-Torák község előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt a n.-beckereki e. f. kir. törvényszék teleknyvi osztályának 1882. október 11-én tartott ülésében.

Üzleti tudósítás.

Van szerencsém a nagy-beckereki meg a környékbeli tisztelt vevőimnek tudomására hozni, hogy a helybeli piacon 1857-ben alapított

URI és NŐI

RUHAÜZLETEMET

1882-ik évi november hó 10-étől kezdve, a

Hunyady- (fő-) utcában

ujjonnan épült, egyemeletes, 6-ik számú saját házamban tettem át.

Együttal szerencsételen arra is a t. cz. közönséget figyelmeztetni, hogy ujjonnan felszerelt raktáromat

valódi angol és francia szövetekkel

meggazdagítottam, minek folytán a legjobbat, legtartósabbat és a lelegegansabbat előállítani képes vagyok.

Női köpönyegeken és uri kabátokban

a legszebbet és legizlésteljesebbet tartok készletben.

Egy nagyobb szabású ruhaműhely felállítására és jó munkások megszerzése által azon kellemes helyzetben leszek, hogy a csinálási mód és kivitelben a legszilárdabbat és legdivatosabbat előállítsam.

A midőn a t. cz. közönséget biztosítom, hogy jövőben is törekedni fogok jó hírnevem megővni és egy szolid és pontos kereskedői gazdálkodást kifejezni, ajánlom magam

alázattal

Grünbaum Vilmos.

(316-4)

Nyilv. köszönőirat és gyógyértésítés

1882. évi augusztus hó 27-ről

egy anyától, ki közli, hogy családja örömet, mert leánya, ki irtoztató félelemre adott okot, a Hoff János-féle malátakészítmények, a malátakivonati egészségi sör és koncentrált malátakivonattól egészen lett.

A legtöbb európai fejedelem és kir. udvari szállítójának, Hoff János urnak, és kir. tanácsos, és kir. aranykoronás érdemkereszt tulajdonosának, magas porosz és német rendek lovagjának Beesben.

Gyar: Grabenhof, Bräunerstrasse 2. Iroda és gyári raktár: Graben, Bräunerstrasse 8.

Egyetlen leányom, ki már 5 év óta heves köhögésben és mellfájásban szenved, a legborzasztóbbi félelemre adott okot, midőn önnek egy hírlapi hirdetésére lettem figyelmeztetve s az ön jeles malátasöréből magamnak egy próbaküldeményt hoztattam.

Ezen időtől fogva, azaz januártól július elejéig leányom a malátasört és koncentrált malátakivonattal használja s oly jelentékenyen javul, hogy immár teljesen fölepültnek nyilatkozhatom ki. Mi mindnyaján gyermekünk élete megmentőjének tekintjük ont s örök hálára érezzük magunkat kötelezve.

Neumarkt, 1882. augusztus 21. Tisztelettel

Ichi H., birtokosné Neumarktkban, Stiriában.

Magas elismerő-nyilatkozatok.

Az igazságügyminiszter úr ő excellenciája nyilatkozata Kopenhagenből a Hoff-féle malátakivonati egészségi sör felől.

„E szép italt mindig sikerrel használtam.”

Koppenhága. Buning, igazságügyér

Főraktár: Menezer Lipót, gyógyszerésznél Nagy-Beckereken, Nagy-Kikindán, Miskovits F. P.-nál. Újvidéken: Wagner testvéreknél. Pancsován: Graff, Rada, gyógyszerésznél. Zimonyban: Benko F.-nél. Vinkovczen: Kallivoda gyógyszerésznél.

Nád-eladás.

Az écskai uradalom a lukácsfalvi rétjében több száz holdnyi nádasát hold- és tetszés szerinti részletenként eladandja, melynek vágása a rét száraz voltánál fogva bármikor eszközölhető. — Bővebb felvilágosítás a jószágigazgatásnál Écskán szereshető.

(321-3.3)

A jószágigazgatóság.

Átvételi jegyek a vörös-kereszt sorsjegyekre

huzás 1883. január 2-án.

Főnyeremény

200.000 forint,

hónaponkénti részletfizetésre darabonként 1 frt, öt darabnál 5 frt, s így tovább.

Schreiber G. E.

(273-10.9)

bankház, Budapestben, Kristófer G. sz.

Hirdetmény. (338-1.1)

Torontál vármegye törvényhatósági bizottságának f. évi 150. és 436. kgy./4723. és 6978. ex 1882. számú határozatai folytán, a megyei levéltárban eltarva, 1840-1848-ik évi időszakból származó, mintegy 2-3 vámmáza súlyú csőperiratok, Nagy-Beckereken f. évi december 29-én, d. e. 10 órakor, az alispán hivatalos helyiségén tartandó nyilvános árverésen a legtöbb ígérőnek készpénz fizetés mellett eladatnak, mely árveréshez a venni szándékozók ezennel meghívattak.

Kelt Nagy-Beckereken, 1882. december 6-án.

Tallian,

alispán.

Pályázati hirdetmény.

A Zsifkovits Julianna-féle kiházasítási alapítvány kamataitól az alapító akaratához képest egy franyovai és egy török-becei illetőségű hajadon, lón legközelebb 1000-1000 frt kiházasítási díjban részesítendő.

Ezen kiházasítási díj csak egy franyovai és egy török-becei illetőségű gör. kel. vallású, illetőleg szerb nemzetiségű, a műveltebb osztályhoz tartozó, vagy kereskedői házból való jó erkölcsű tisztességes magaviseletű és szorgalmas oly vagyontalan hajadonnak fog adományoztatni, ki férjhez menendő, mint árvaságra jutott vagy pedig, mint onhibájukon kívül szegénységben levő szülőknek gyermeke a szükséges kiházasításban nem részesülhet.

Felhívattak mindazok, kik ezen díjat elnyerni óhajtják, hogy községit illetőségüket, erkölcsi magaviseletüket, allásukat és azt, hogy férjhez menendők hitel érdemi okmányokkal mutassák ki és ezen bizonyítékokkal felszerelt folyamodványukat 1883. évi január hó 15-ik napjáig előírottánál nyújtsák be.

Kelt Nagy-Beckereken, 1882. évi november 28-án.

Tallian,

alispán.

(329-2.2)

347. sz. b. v. k. 1882.

(335-1.1)

Árverési hirdetmény.

Közírté tétetik, miszerint a tekintetes csakovai kir. járásbírósnak 1882. évi május 20-án kelt 1286. számú végzésével megkeresett tekintetes nagy-beckereki kir. járásbírósnak 1882. évi június 27-én 4025. sz. a. kelt végzése folytán Prunkl János részére Zsebelyán Avram, Czarán Pavel, Kapicza Juon, Kondán Lázár és úgyltsái rom.-szárcsai lakosokkal 3720 frt és jár. irant kielégítési végrehajtás utján 1882. évi július hóban lefoglalt 1113 frtra becsült igavonó jószágok és gazdasági eszközökre nézve azon ingóságok kivételével, melyek folytán Pankaricsan Mária, Zsivoin Gavrilla, Olla Juon és Milos Nikolajenál lefoglalva lettek, Rom-Szárcsan a községhezaz előtt bírói árverésen készpénz fizetése mellett leendő eladatása 1882. évi december 18-ik napjának d. e. 10 órára tuzetett ki.

Együttal felhívattak mindazok, kik az előverezendő ingóságok vételarából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, hogy részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik; ugy az esetben is, ha elsőbbségök bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen törvényes zálogjoguk a végrehajtási jegyzőkönyvben meg van ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kitüntetve nincs, — miszerint az 1881. é. LX. t. cz. 111. §-ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéseig előlírtához egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentésk be annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtató kielégítését nem gátolva, igénylők a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt N.-Beckereken, 1882. évi december 1-én.

Marianovich János,

kir. bir. végrehajtó.

Árverési hirdetmény.

Számos községének italmérsi és vadászati joga 1882. évi december 21-én, 1883. évi január 1-től kezdve, három évre szóbeli árverés folytán a legtöbb ígérőnek bérbe fog adatni azon megjegyzéssel, hogy írásbeli ajánlatok is elfogadttaknak, és hogy a többi feltételek 1882. évi december 14-től kezdve, a községi hivatalban megtekinthetők.

A számosi községelöljáróság:

Kalleyszky T.,

jegyző.

Popov Vasza,

biró.

(339-1.1)

9447. sz.

Hirdetmény.

(337-1.1)

Alóírtott szolgabírói hivatal részéről ezennel közírté tétetik, miszerint az Oppova községben üresedésbe jött jegyzői állomásnak betöltése céljából f. é. december 18-ra kitűzött választás, az ezen napra eső gör. kel. unnepp miatt december 23-ik napjának, d. e. 9 órájára halasztatik, illetve a megjelent pályázati hirdetmény ily értelemben kiegészítetik.

Kelt Antalfalván, 1882. évi december 4-én.

A szolgabírói hivatal:

Bizek Kornél,

t. szolgabíró.

8174. sz. 1882.

(325-3.3)

Hirdetmény.

A nagy-beckereki kir. e. f. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közírté tétetik, hogy a Szegediner Dampfmühle & Wasserleitung von Bernhard Back Söhne végrehajtónak, gr. Rogendorf Robert végrehajtást szenvedett elleni 12000 forint tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az ezen kir. e. f. törvényszék területén levő Rogendorf községben fekvő, a rogendorfi 89. sz. ltkben A. I.-IV. alatti birtoktestek, haszonvételi jog tartozékai és beruházásokból álló nemesi birtok 635419 forint 99 krban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1883. évi január 25-ik napján, d. e. 10 órakor, ezen kir. e. f. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 5%, vagyis 31771 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1882. évi szept. 30-án tartott ülésében.

7118. szám.

(317-3.3)

Pályázati hirdetmény.

Alóljegyzett szolgabírósnál 80 kr. napi díjjal jutalmazott díjnoki állomás jött üresedésbe, pályázni kívánók sajátkezűleg írt és az állami nyelv tőkeletes tudásáról szóló bizonyítvánnyal felszerelt folyamodványaik mielőtti benyújtására azzal hivatnak fel, hogy a sokszorosító gép kezelésben jártas egyén elsőbbségben részesül.

Pancsován, 1882. évi november hó 19-én.

Pancsovai szolgabíróóság.

8444 sz. tkvi. 1882.

(340-1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A pancsovai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közírté teszi, hogy Winter I. L. nagy-beckereki lakos végrehajtónak, Militjev Jovan és Szvetozar végrehajtást szenvedett elleni 84 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a pancsovai kir. tszék területén levő Orlovát községben fekvő, az orlovati 647. lapsz. ltkkönyvben II. kötetben felvett 188. számú ház és 800□-ol ház hely 145 frt; ugyanott felvett 6 hold 1-50 oszt. szántóföld 630 frt; 4⁰⁰ hold 1-50 oszt. kaszáló 470 frt; ugyanott felvett 200□-ol gyümölcskert 20 frt, és végre 1338□-ol szőlő 702 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1882. évi december 30-ik napján, d. e. 9 órakor, Orlovát községhezazal megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított, és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pancsován, 1882. évi október 2-án a kir. törvényszék telekkönyvi hatóságának tartott tanácsüléséből.

Vámosi Lajos,

Budapest, VI., Sugárút 2, Foncieri palota.

Ki- és bevíteli üzlet

üveg borok, pezsgők, likörök, cognac, rum, tea és tea-süteményekből.

Legfinomabb braziliai rum, 1 pint 75 kr., egy literes üveg 60 krajczár.

Valódi orosz és kínai tea, 1 Kilo 4 frt 80 kr., 1 Deka 5 kr. Tea sütemények, a legfinomabb minőségben, kilo szerint 88 krajczártól fölfelé.

Pecsenye borok, fehér és vörös, üvege 45 krtól kezdve. Pezsgők, bel- és külföldiek, üvege 1 frttól kezdve.

Továbbá mindennemű bel- és külföldi likörök, ferencz-pálinka, valódi boreczet, valamint minden e szakba vágó czikkek. (303-5.4)

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Megbízások utánvét mellett pontosan eszközöltetnek.

Díszoklevél Szétesfehérvár 1879.

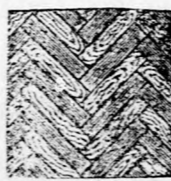
Díszoklevél Triest 1882.

NEUSCHLOSZ ÖDÖN és MARCEL,

ezelőtt Neuschlosz J. fiai,

gőzfűrés, faárú- és parkétgyára

Budapest, Ujpesti rakpart 10

ajánlja nagy választékú parkétjait, folyton nagy készlete van száraz és hibátlan tölgy- és fenyőfa amerikai padlózatból.

Parkétrakást vidéken jól és jutányosan eszközöltet. Kívánatra mintarajzokat s árjegyzékeket legnagyobb készségei bérmentesen küld.

Három évi garantiát nyújt.

(298-12.5)

Elvállal szerszám- és épületfaszállítást, ács és asztalos munkákat igen mérsékelt feltételek mellett.

Arany-érem Párizs 1878.